

UNA CONCÒRDIA RELACIONADA AMB UN ERMITÀ DE SANT MAGÍ DE LA BRUFAGANYA (1744)

Josep M. Llobet i Portella

L'any 1744, fou firmada una concòrdia entre els marmessors testamentaris del difunt Francesc Vallbona, que havia estat ermità de l'ermita de Nostra Senyora de la Salut, situada prop del convent de Sant Magí de la Brufaganya, i Josep Vallbona, un pagès de Santa Coloma de Queralt que era nebot de l'esmentat ermità.

Els susdits marmessors eren tres: Francesc Glòria, religiós de l'orde Predicadors i prior del convent de Sant Magí de la Brufaganya, Pau Querol, cirurgià, de Santa Coloma de Queralt, i Josep Roset, prevere, d'aquesta última població.

Francesc Vallbona havia fet testament, uns mesos abans, davant de Francesc Glòria, que, com a prior del convent de Sant Magí, era rector eclesiàstic del territori de Sant Magí, situat dins l'antiga parròquia de Sant Jaume de Rocamora.

Després de la mort de l'ermità, els marmessors, el dia 22 de maig d'aquell any 1744, prengueren possessió dels seus béns i feren redactar un inventari. Els béns que deixà el difunt eren, bàsicament, una casa que posseïa al carrer de la Font de Santa Coloma de Queralt, amb tot el conjunt de mobles en el seu interior, i sis

trossos de terra (document 1).

El dia següent, els marmessors nomenaren procurador seu Josep Ramon, que era un adroguer de Cervera, amb la finalitat que portes a terme aquelles gestions convenients que tinguessin relació amb la marmessoria (document 2).

Les actuacions realitzades pels marmessors no foren considerades correctes per part de Josep Vallbona, el qual presentà una reclamació. Atès que cada una de les dues parts volia evitar la continuació del litigi perquè el procés podia resultar costós i inconvenient, el dia 21 de setembre d'aquell mateix any 1744, les dues parts establiren una concòrdia.

La situació en que es trobava l'herència del difunt era complicada, per la qual cosa els pactes establerts foren extensos i minuciosos. El fet que adjuntem la transcripció de les parts principals d'aquesta concòrdia, les quals es troben redactades en català i són fàcils d'entendre, fa que no sembli necessari entrar aquí en detalls. Podem dir, però, que, segons la documentació, Francesc Vallbona estava casat amb Caterina Soler i era fill de Jaume Vallbona i Coloma Santacana. Tenia un germà

anomenat Narcís, que era pagès i s'havia casat amb Magdalena Prats. El susdit Josep Vallbona era fill d'aquest últim matrimoni i, per tant, era nebot de l'esmentat Francesc Vallbona (document 3).

En un dels pactes establerts, Josep Vallbona es comprometia a satisfer als marmessors del difunt Francesc Vallbona la suma de 226 lliures en dos pagaments. L'endemà de la signatura de la concòrdia, Josep Vallbona realitzava el primer dels dos pagaments i, en conseqüència, lliurava als marmessors del difunt Francesc Vallbona la quantitat de 113 lliures (document 4).

Tots els quatre documents que hem comentat es guarden a l'Arxiu Comarcal de la Segarra (ACSG), ubicat a Cervera, i els oferim transcrits a continuació. Hem suprimit aquelles parts que no aportaven informació directa sobre el tema estudiat.

Textos documentals

1

1744, maig, 22. Santa Coloma de Queralt
Els marmessors testamentaris del difunt Francesc Vallbona, ermità de l'ermita de Nostra Senyora de la Salut, situada prop del convent de Sant Magí de la Brufaganya, fan redactar l'inventari dels béns del susdit difunt.

Arxiu Comarcal de la Segarra (ACSG), Fons Notarial, Cervera, 123, Valentí Surís, *Manual*, 1743-1744, f. 129v-130v.

Noverint universi quod cum propter doli maculam evitandam omnemque fraudem mundi suspicionem tollendum benefitium inventarii sit apere indultum. Idcirco, vigesima secunda die mensis maii anno millesimo septingentesimo quadragesimo quarto, nos frater Franciscus Glòria, religiosus ordinis Predicatorum et prior conventus eiusdem ordinis Sancti Magini, et Paulus Querolt, chirurgus, villae Sanctae Columbae de Queralt, tanquam manumissores Francisci Vallbona, enacoreta heremitaee Beatae Mariae de Salute Sancti eiusdem, cum

A. T. V. — 915 - Santuario de SAN MAGIN DE LA BRUFAGAÑA
Vista general

Postal d'Àngel Toldrà Viazo.

reverendo Iosepho Roset, presbitero, eiusdem villae, per eum electi in et cum suo testamento, quod feci et firmavi poenes me dictum priorem et, ut talem, rectorem dicti Sancti Magini dicta olim parrochia Sancti Iacobi de Rocamora, die decima septima augusti proxime dimissi, volentes, praefato nomine, gaudere beneficiis seu privilegiis inventarium confitentibus apere indultis praemisso hoc venerabilis Sanctae Cru+cis signo, de bonis omnibus dicti defuncti sequens conficimur inventarium.

Primo, la casa que dit difunt tenia y possehia en lo carrer de la Font de la vila de Santa Coloma, en la qual se ha trobat lo següent:

[...].

Ítem, se ha trobat també una sumera petita, ab sa albarda.

Tots lo quals béns mobles se han trobat en dita causa [*sic*].

Més de què se troba ser del dit difunt:

Primo, lo tros de la hera, sembrat de blat, lo tros de la Portella, sembrat de blat, la vinya, part de ella sembrada, lo tros de desota del convent de la Mercè, de goret, y las dos pessas de terra del terme de Aguiló.

Ítem, se nota que, del blat de la cullita pendent, lo masover li'n ha de entregar la meytat.

Haec autem bona superius expressa et non alia in dicta domo in qua vitam cum morte commutavit dictus Franciscus Vallbona [...].

Quod fuit actum in dicta villa Sanctae Columbae, die, mense et anno praedictis, praesentibus pro testibus Franciscus Morera, restiario, et Raymundo Marimon, teixtore, ad praemissa voccatis et rogatis.

Poenes me Valentinum Surís, notarium publicum collegii Cervariae, de quibus fidem facio.

Valentinus Surís, notarius.

2

1744, maig, 23. Cervera

Els marmessors testamentaris del difunt Francesc Vallbona, ermità de l'ermita de Nostra Senyora de la Salut, situada prop del

convent de Sant Magí de la Brufaganya, nomen procurador seu Josep Ramon, especier, de Cervera, amb la finalitat que faci aquelles gestions convenients que tinguin relació amb la marmessoria.

ACSG, Fons Notarial, Cervera, 123, Valenti Surís, *Manual*, 1743-1744, f. 130v.

Die vigesima tertia mensis maii anno a nativitate Domini millesimo septingentesimo quadragessimo quarto, Cervariae, diocesis coelssonensis.

Nos Iosephus Roset, presbiter, beneficiatus et procurador parrochialis ecclesiae villae Sanctae Columbae de Queralt, et frater Franciscus Glòria, religiosus ordinis Praedicatorum et prior conventus eiusdem ordinis Sancti Magini, tanquam manumisores testamentarii Francisci Vallbona, enacoretiae heremitaee Beatae Mariae de Salute, constructae in monte Sancti eiusdem, baroniae de la Llacuna, archidiocesis tarraconensis, una cum Paulo Querolt, chirurgo, dictae villae Sanctae Columbae, dicto manumissorio nomine, gratis et ex nostre certa scientia, constituimus et ordinamus procuratorem nostrum seu verius dictae manumissoriae vos Iosephum Ramon, aromatarium, Cervariae, licet absentem tanquam praesentem, [...].

Actum ut supra.

Testes sunt Michael Huguet, restiarius, et Franciscus Cornet, cultor, ambo dictae villae Sanctae Columbae.

Poenes me Valentinum Surís, notarium publicum collegii Cervariae, dictos constituentes cognoscere asserentem, de quibus fidem facio.

Valentinus Surís, notarius.

3

1744, setembre, 21. Santa Coloma de Queralt

Els marmessors testamentaris del difunt Francesc Vallbona, ermità de l'ermita de Nostra Senyora de la Salut, situada prop del convent de Sant Magí de la Brufaganya, i Josep Vallbona, pages, de Santa Coloma de

Queralt, estableixen una concòrdia.

ACSG, Fons Notarial, Cervera, 119, Ramon Teixidor i Grau, *Manual*, 1743-1744, f. 129r-134r.

Die XXI mensis septembris anno a natiuitate Domini M DCC XXXXIII, in villa Sanctae Columbae de Queralt, vicensis diocesis.

In Dei nomine. Noverint universi quod inter partes subscriptas fuit inhiata, facta, firmata et iurata transactio seu concordia infra scripta et sequens:

Com per mort de Francisco Vallbona, hermità de la hermita de Nostra Senyora de la Salut, situada sobre lo convent de pares predicadors de Sant Magí de Brufaganya, se esperàs mòurer plet y causa entre parts dels infrascrits senyors sos marmessors testamentaris, tractant o portant veus de hereus per las pias causas herevas per ell instituhidas ab lo infrascrit son chalendat testament, de una, y Joseph Vallbona, pagès, de la vila de Santa Coloma de Queralt, de altra, sobre la possessió que per las pretencions infrascritas prengueren dits senyors marmessors, ab acte rebut en poder de Valentí Surís, altre dels notaris avall escrits, als vint-y-dos del mes de maig pròxim passat, e/o sobre las ditas avall escrites pretencions que, per major seguritat de ellas y a uberior cauthela, com y també per donar lo degut compliment a la testamentària disposició que en poder del reverent pare fra Francisco Glòria, prior del sobre dit convent y, com a tal, rector de la iglésia òlim anomenada parròquia de Sant Jaume de Rocamora y, en dit nom, per auctoritat ordinària notari en ella, feu dit hermità en dita sa hermita, als diset de agost del any proppassat de mil set-cents quaranta-y-tres, prengueren la citada possessió de la casa, heretat y terras del referit diffunt hermità, en y ab la qual causa, per part de dits sos marmessors, se hauria pretès la manutenció de la possessió expressada fins y a tant que dit Joseph Vallbona, son nebot, com a hereu de Narcís Vallbona, també pagès, de dita vila de Santa Coloma, son pare, successor o donatari

particular y universal dels béns de dit diffunt hermità, hagués íntegrament pagat y satisfet a sa marmessoria no sols aquellas cent lliuras que dit Francisco Vallbona, hermità, se reservà ab la donació particular que feu a dit Narcís, son germà, sinó també aquellas quatre-centas lliuras que, així mateix, se reservà en la donació universal que, consecutivament, feu a favor del mateix Narcís, germà seu, tot per contemplació del matrimoni que est contractà ab Magdalena Prats, donsenlla, de las quals donacions, així ab ditas reserves fetas, consta ab dos distints capitols, consecutivament continuats, en las cartas nupcials que firmaren dits Narcís y Magdalena per causa del dit son matrimoni en poder del discret Theodora Roca, quòndam, notari públich de dita vila, als vint-y-hu [de] setembre [de] mil set-cent y deu, a fi que, ab dita paga o entrega del referit diner, dits senyors marmessors poguessen donar la deguda execució cumpliment a las disposicions que de ell ha dexat ordenadas dit diffunt hermità ab dit son testament, fent en interim seus pròpris de dita marmessoria los fruyts resultants de dita sa casa, heretat y béns.

A tot lo que se hauria oposat dit Joseph Vallbona, en lo referit nom d'hereu de dit son pare, en quant majorment a las pretencions referidas, com a suposades per respecte que sols dit diffunt hermità podia sobre dits béns tenir lliberas cinquanta lliuras que per testar, en lo cas morís, com ha mort, sens successió, li donaren Jaume Vallbona y Coloma, cònjuges, sos pares, en lo heretament universal que estos li feren quant casà ab Catharina Soler, donsenlla, ab un dels capitols matrimonials que per ocasió de est matrimoni se feren en poder del reverent Francisco Roca, prèbere, y, per la auctoritat apostòlica, notari públich, de dita vila, als dos del mes de febrer [de] mil sis-cents norantatres, y que, ditas cinquanta lliuras, tindria dit hermità més que consumidas per alienacions per ell fetas de part dels béns de dit quòndam son pare y atrassos de las obligacions y càrrechs que aquells en si apòrtan del temps los

ha usufructuat, dihent, més avant, y al·legant que, encara que veritat sia que en las sobre ditas donacions particular y universal que feu dit hermità a son germà Narcís, pare de dit Joseph, se encontrén las referidas reservas en suma, juntas, de sinch-centas lliuras, no podían ni devían ser aquellas de momento ni validitat alguna per causa del gravamen y vincle que per dits cònjuges Jaume y Coloma, sos pares, se li aposà en lo sobre dit capítol de donació universal que li feren en los capítols matrimonials quant casà (com se ha dit) ab dita Catharina Soler, sa muller.

A la qual evasió, com a disputable, ab varios motius, causas y rahons, se hauria satisfet, per part de dita marmessoria, en curs de litigi y altrament hauria aquella perfectament reparada subsistint sas pretencions per respecte que, si bé es cert que per rahó del gravamen y vincle ponderat, podían patir ditas reservas contingència de minoració, ab tot, atnent que dit diffunt hermità no sols era hereu universal de dits diffunts sos pares sinó també que ho era de Catharina Santacana, muller de Macià Santacana, pagès, de la mateixa vila, a sas lliberas voluntats, per la fideicomissària substitució que a son favor se purificà y tingué lloch per mort de Coloma, filla sua y mare de dit Francisco, segons que així resulta de la clàusula hereditària del testament que feu dita Catharina Santacana, sa àvia, en poder del sobre dit Francisco Roca, notari públich de dita vila, als nou de nohembre de mil sis-cents noranta, de la qual decendian la major part dels béns de dits cònjuges Jaume y Coloma Vallbona, pares de dit diffunt hermità, que foren compresos ab las ditas donacions, particular y universal, que feu est a dit Narcís, son germà, hauria evidenciat tenia sobrats béns per a poder-se, en ditas donacions, retenir ditas sinch-centas lliuras per a disposar-ne llibrament, a sa voluntat, sens que en assò quedàs sombra alguna de disputa en conseqüència del que dit[a] marmessoria, com a acreadora legítima, hauria insistit per dita causa reservativa en la pcessió referida que

real y corporal, com consta per lo prechalendat instrument pocessori, prengueren dits senyors marmessors dels béns tots que mentres vivia y fins que morí tenia dit Francisco Vallbona, hermità, y, per consegüent, hauria disfrutat aquells in omnibus et per omnia fins a tenir de dit Joseph Vallbona, son nebot, la entera y satisfacció cabal de ditas reservas.

Y, com de seguir dit litigi, hauria estat indispensable a ditas parts interessadas consumir, per arribar a la diffinitiva o conclusió, varias crescudas summas y ne havían de sufrir y suportar molts disturbis, treballs y molèstias semblants, com en si apòrtan los plets y causas, sent tot en considerable detriment y perjudici de ditas parts, per so, mediant la intervenció de dit Valentí Suris per part, és a saber, de dita marmessoria e/o del sobre anomenat reverent pare fra Francisco Glòria, prior de Sant Magí, lo reverent Joseph Roset, prevere, procurador major de la reverent Comunitat de Preveres de la referida vila de Santa Coloma, y del senyor Pau Querol, cirurgià, de dita vila, marmessors de dit diffunt hermità per ell elegits ab son prechalendat testament, y de Ramon Texidor y Grau, per part de dit Joseph Vallbona, amigables compositors, lo bé, pau y quietut de ellas desitjant, notaris avall escrits, han vingut los referits interessats a la present transacció concòrdia, pactes y avinèncias següents:

Primerament, és estat pactat, convingut y ajustat, mediant la citada interposició, entre las parts referidas que dits senyors marmessors, portant, com se ha dit, veus de hereus per ditas pias causas herevas per lo relatat diffunt hermità en lo sobre chalendat son testament instituhidas, baix esperansa de la promesa que dit Joseph Vallbona los farà, ab lo subsegüent capítol, de entregar-los y satisfer-los, sots los pactes y retencions baix expressadas, en total paga de las pretencions o reservas sobre ditas, la quantitat de quatre-centas lliuras, moneda barcelonesa, franca, llibera e immune de tots càrrechs y obligacions, en los terminis, modo y forma se individuarà, hàjan dits senyors

marmessors de cedir y renunciar, com ab thenor del present y per causa y ocasió de la present concòrdia, de grat y certa siència sua, renuncian y cedexen a favor de dit Joseph Vallbona, present, y als seus y a qui voldrà, perpètuament, no sols la possessió referida de la casa, heretat y béns que foren de dit diffunt hermità, ab tots los drets y accions de qual-sevol genero y espècie que a dit diffunt e/o a la referida marmessoria poguessen competir, pertànyer y esperar, tant per las mateixas pretencions, com per tots y qualsevols motius, causas y rahons que manifestar, dir y al·legar se puguen, així cogitades, com no, com y també hajan de entregar-li, com li entrègan, lo inventari e/o cosas en ell continuadas que lo mateix dia de la referida possessió en poder de dit notari se prengué per los referits senyors sos marmessors, juntament ab los papers y demés coses que li trobaren en sa hermita en el temps de sa mort o hagen de després ensà aparegut, la qual entrega li fan real y efectiva, a sa major satisfació y voluntat, per medi del que se dona dit Joseph per content y satisfet. Las quals cessió, renúncia y entrega, respective, li fan així com millor dir y entendre se pot, a sa y bon enteniment de ell dit Joseph Vallbona y dels seus, ab totes clàusulas útils y convenients a sa major tuhició y seguritat, llargament, ab tal, emperò, pacte y condició que dit Joseph Vallbona, cessionari predit, hage de pagar y satisfet las pencions que devent se estígan del censal de Tous que dits béns fan y corresponen y, així mateix, hage de satisfet y pagar la charitat de la celebració dels aniversaris que de las obligacions de dit diffunt hermità e/o dels mencionats béns se tròban atrasats a la parroquial iglésia de dita vila de limosna una lliura, sinch sous, cada un de ells, lo qual dits béns li estan obligats a correspondrer quiscun any.

Ítem, ab pacte y condició que a dita marmessoria li quèdan reservadas las vint-y-tres pessetas y grans que estan descrits en lo sobre dit inventari, com y també las vuit lliuras tragueren dits senyors marmessors de preu

de la sumera que en dit inventari està també continuada, que per ells fou venuda, y duas lliuras que han resultat de una càrrega de vi que encontraren de dit hermità, que per dit pare prior, com a altre de dits marmessors, fou també venuda.

Ítem, ab pacte y condició que lo import del lloguer de la casa sobre dita, de desde la mort de dit hermità fins vuy, queda a benefici de dita marmessoria. Los grans, emperò, de la cullita feta est any en la sobre dita heretat y terras, fetas de ells tres parts iguals, sian las dos de dita marmessoria y, la altra, per dit Joseph Vallbona, del qual serà enterament la cullita de vi fahedora en ditas terras, sens que de ella pugua pretèndrer-ne la marmessoria porrata, part o partida alguna.

Ítem y finalment, ab pacte que dit Joseph Vallbona hage de pagar y satisfet dels béns donats per dit hermità o altrament dels seus propis a la marmessoria de Catharina Vallbona y Soler, muller que fou de dit hermità, la quantitat de cent lliuras que rebé dit hermità y sos pares del dot de dita Catharina, sa muller, sens que pugua per dit hereu Vallbona pretèndrer-se en temps algun detracció ni minoració alguna, per haver-se tingut present lo motiu o causa que, per part de dit Francisco, podia en esta rahó ser al·legada.

Y, ab dits pactes y condicions referidas y no altrament, fan las sobre ditas cessió, renúncia y entrega, respective, ut supra.

Y, lo dit Joseph Vallbona, convenint y consentint a tot lo sobre dit y donant-se per entregat de dit inventari a sas voluntats, accepta las ditas renúncia y cessió y així ho firma, llargament.

Ítem, ab altre capítol, és estat pactat y convingut entre ditas parts que lo dit Joseph Vallbona, en atenció a la cessió, renúncia y entrega contingudas en lo antecedent capítol fetas y firmadas a favor seu per los dits senyors marmessors portant las referidas veus de hereus per las ditas pias causas herevas per dit diffunt hermità, com se ha dit, instituhidas,

haga de donar y pagar, com ab thenor del present capítol y per causa y ocasió de la present transacció y concòrdia, de grat y certa siència sua, promet y se obliga a dits senyors marmessors que, per la total satisfació y paga de las referidas sas pretencions, a reservas, los donarà y entregará, francas, liberas e immunes de totas obligacions y càrrechs, las ditas quatre-centas lliuras, moneda barcelonesa, a saber és, dos-centas vint-y-sis lliuras ab dos iguals pagas, la una per lo dia o festa de Sant Matheu pròxim vinent del corrent any mil set-cents quaranta-y-quatre, que és lo dia present, y, la altra, per lo dia o festa de Tots Sants del any següent de mil set-cents quaranta-y-sinch, en bona moneda y fora tot dipòsit, sens dilació, excepció ni excusa alguna, ab lo acostumat salari de procurador per dia, dins dita vila de Santa Coloma, deu y, fora, vint sous, ab restitució y esmena de totas missions, danys, gastos, interessos y despesas, sobre los quals, dits senyors marmessors y qualsevol de ells ne sie cregut de sa paraula o simple jurament, ningun altre gènere de prova en assò no demanat ni requerit. Y, per major seguretat de ditas pagas, ne dona en fermansa y principal pagador al senyor Joan Batista Sol, menor de dias, adroguer y candeler de cera, de dita vila de Santa Coloma, lo qual, present, accepta lo càrrech de fermansa y promet que, tant ab son principal com sens ell, junts y a ssolas, a ditas dos pagas estarà tingut y obligat. Noranta-dos lliuras que, per ellas, se'n hage dit Joseph Vallbona de encarregar, com per est capítol y son thenor, de grat y certa siència sua, per ell y sos hereus y successors se encarrega sobre si y sos béns, aquell censal de preu y propietat consemblants noranta-dos lliuras y penció quatre lliuras, dotse sous, que, annualment, als vuit de agost, dit Francisco Vallbona, hermità, al sobre dit convent de Sant Magí corresponia y prestava per creació que li'n feu dit hermità ab acte rebut en poder del discret Onofre Magí Estadella, notari públich, de la Llacuna, als vuit de agost [de] mil set-cents trenta-y-nou, convenint y en bona

fe prometent a dits senyors marmessors que, de vuy en avant, correspondrà, farà y prestarà dit censal al sobre mencionat convent de Sant Magí dit dia, fins y a tant lo hage íntegrament lluit y quitat de diners seus propis, sens dany ni gastos de dita marmessoria, a la ad inperpetuum traui indemne de la solució y prestació de dit censal, ab esmena de tots danys y gastos en lo temps ne patís y suportàs, sent-ne de ells cregut qualsevol de dits senyors marmessors en lo modo queda expressat, baix lo mateix salari de procurador sobre mencionat y refacció de despesas. Y las restants vuitanta-dos lliuras que per ells a obs de las fundacions ordenadas per dit diffunt hermità ab lo sobre chalendat son testament fahedoras per dits senyors sos marmessors, la una, és a saber, en lo sobre dit convent de Sant Magí de dot sexanta lliuras, la altra, a la hermita sobre dita de Nostra Senyora de la Salut de dot quinse lliuras y, la altra, en la iglésia en què està son cos enterrat de dot set lliuras, haga dit Joseph Vallbona de crear-ne, com de grat y certa siència sua, per si y per los seus hereus y successors, ab thenor de las presents, ne crea, censal de penció annual quatre lliuras, dos sous, moneda barcelonesa, que podrà quitar-se ab tres pagas, una, és a saber, de sexanta lliuras, altra de quinse lliuras y altra de set lliuras, així que, disminuint lo preu, disminuesca la ànnua penció, havedoras y cobradoras en cada any de ell y dels seus y de sos béns baix obligats del dia present a un any, y aixís en avant quiscun any en semblant dia o termini, prometent, annualment, en dit son termini, donar, pagar y aportar dita penció de censal a dits senyors marmessors e/o al puesto o a aquells a hont y a qui per ells se trobarà destinat o consignat, com no sie fora del present principat de Cathalunya, salva y segura y a son risch y perill, sens dilació ni excusa alguna, ab lo mateix salari de procurador y restitució de gastos que sobre queda estipulat, dels quals ne sie son acreador cregut, com se ha dit, de paraula o simple jurament. Lo preu de la qual creació de censal són vuitanta-dos

lliuras, moneda barcelonesa, a rahó o for de sinch per cent, en la qual quantitat és dita marmessoria acreadora de dit Joseph Vallbona a cumpliment de las quatre-centas lliuras sobre per ell pagar promeses, per la qual causa se las reté dita marmessoria. Y, així, renunciant a la excepció del dit preu així no retingut y a altre dret y excepció que valer y affavorir li pogués, convé y en bona fe promet a dits senyors marmessors que dit censal per ell criat, ab sos accessoris, farà valer, exigir y pacíficament possehir a dita marmessoria e/o a aquells a qui, respective, toque, segons lo disposat per dit hermità, contra totas y qualsevols personas y li'n estarà de evicció sempre y en tot cas, tant en dret com en fet, ab restitució de totas las missions, danys, gastos, interessos y despesas que li'n esdevingués patir y suportar. Y, per atèndrer y cumplir totas las sobre ditas cosas en lo present capítol contingudas, ne obliga lo dit Joseph Vallbona tots y sengles béns y drets seus, mobles e immobles, haguts y per haver, y dit senyor Joan Batista Sol, per la quantitat per ell sobre affiansada y no altrament, ne obliga semblantment tots sos béns y drets, movibles y estables, presents y esdevenidors, renunciant los dos, quant en assò, al benefici de novas constitucions, divididoras y cedidoras accions y a la consuetud de Barcelona que parla de dos o més que a ssolas se obligan, y la citada fiansa renuncia també a la lley que diu que primer sia convengut lo principal que no lo fiador y al altre que diu que, soltat lo principal, quèdia també soltat lo accessori, y, junts, a tot y qualsevol dret y lley que en assò valer y ajudar los pogués, com y també a son propri for, ab submissió a qualsevol altre, secular y eclesiàstich, ab facultat de variar lo judici, escriptura de ters, obligació de dits sos béns sobre dits y del altre de ells in solidum, ab la sòlita constitució de procurador per a firmar aquella, llargament, y ab jurament. Y dits senyors marmessors, presents, convenen y consenten al modo de las pagas de las quatre-centas lliuras referidas y, així, ditas parts ho firman.

Finalment, volen las mateixas parts que de la present concòrdia y de cada un de sos capítols ne sían fetas y lliuradas per qualsevols dels infrascrits notaris tantes còpias quantas demanadas ne seran.

Et ideo, nos dictae partes, laudantes, approbantes et ratificantes, omnia et singula supra dicta convenimus et promittimus, una pars nostrum alteri et nobis ad invicem, praesenta capitula, prout ad quemlibet nostrum tangunt et consernunt, attendere et complere, tenere et observare, et in nullo contrafacere vel venire quavis ratione seu causa, [...].

Actum ut supra.

Testes firmarum omnium supra dictorum, dempto dicto reverendo patre fratre Francisco Glòria, manumissore, sunt Petrus Dusola, caldererius, et Bernardus Rosselló, ambo dictae villae Sanctae Columbae.

Testes vero firmae dicti reverendi patris fratris Francisci Glòria, qui, ut manumissor relatus, firmavit in sanctuario et conventu ordinis Praedicatorum dicti Sancti Magini de Brufaganya, archiepiscopatus tarraconensis, dicta et eademmet die, ut supra, sunt magnificus Iosephus Mora, civis honotatus Barchinonae, et Iosephus Robió, alguatzirus silentii pontificae et regiae Universitatis civitatis Cervariae, ambo dictae civitatis, in dicto conventu reperti.

Penes dictum Valentinum Surís et me Raymundum Texidor et Grau, notarios publicos collegiatis de Collegio Cervariae, simul stipulantes et in solidum claudentes.

Et ego dictus Texidor fidem facio bene cognoscere supra dictas partes.

Raymundus Texidor et Grau, notarius.

4

1744, setembre, 22. Santa Coloma de Queralt

Els marmessors testamentaris del difunt Francesc Vallbona, ermità de l'ermita de Nostra Senyora de la Salut, situada prop del convent de Sant Magí de la Brufaganya, firman àpoca a Josep Vallbona, pagès, de Santa

Coloma de Queralt, de 113 lliures, que són la meitat d'aquelles 226 lliures que el susdit Josep Vallbona els hi ha promès donar en un dels capítols d'una concòrdia que tots ells han firmat.

ACSG, Fons Notarial, Cervera, 119, Ramon Teixidor i Grau, *Manual*, 1743-1744, f. 134r-134v.

Die vint-y-dos de setembre [de] mil set-cents quaranta-y-quatre, en la vila de Santa Coloma.

Los reverents pare fra Francisco Glòria, prior del convent de Sant Magí, reverent Joseph Roset, prevere y procurador major de la parroquial iglésia de dita vila, y senyor Pau Querol, cirugià, de la mateixa vila, com a marmessors de Francisco Vallbona, quòndam, hermità de la hermita de Nostra Senyora de la Salut de dit convent, de grat y certa siència, firmen àpoch a Joseph Vallbona, pagès, de la sobre dita vila, present, de la quantitat de cent tretse lliuras, moneda barcelonesa, y ditas són a bon compte de aquelles dos-centas vint-y-sis lliuras que dit Joseph ha promès donar y entregar a dita marmessoria en un dels capítols

de la concòrdia que, per las causas y rahons en ella contingudas, se ha firmat entre parts de dits senyors marmessors, de una, y dit Joseph Vallbona, de altra, en poder dels infrascrits notaris símul estipulants lo dia de ahir y per la paga mateixa de ahir. Lo modo de la paga de ditas cent tretse lliuras és que aquelles reben dits senyors marmessors en diner comptant, realment y de fet, en presència de dits notaris y testimonis avall escrits, de las quals se'n incorpora dit reverent Joseph Roset de consentiment y voluntat de dits sos conarmessors. Y, així, renunciant a la cosa no ser aixís, en testimoni de veritat, fan dits senyors la present àpoch.

Testes sunt Casimiro Antoneli, sastre, y Ramon Prat, jove, espardenyer, los dos habitants en la present vila.

Penes dictum Valentinum Surís et me Raymundum Texidor et Grau, notarios publicos collegiatos de Collegio Cervariae, simul stipulantes et in solidum claudentes.

Et ego dictus Texidor fidem facio bene cognoscere dictos manumissores.

Raymundus Texidor et Grau, notarius.